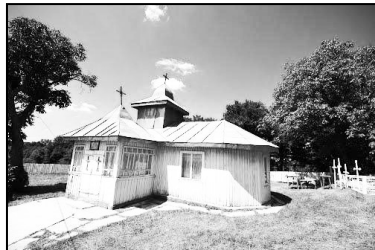

IZVORUL CREDINȚEI

Oricine va bea din apa aceasta va înseta iarăși,
dar cel care va bea din apa pe care i-o voi da Eu
nu va mai înseta în veac." (Ioan 4, 13)

Publicație editată și distribuită gratuit de Parohia „Izvorul Tămăduirii”, sat Urșița - Mironeasa, jud. Iași

Parohia „Izvorul Tămăduirii”
și „Duminica Tuturor Sfinților”
Sat Urșița - Mironeasa, jud. Iași;
Pr. Emanuel Apetrei ☎ 0755458192

Triodul, urcuș spre Înviere

Pr. Dr. Ioan-Lucian Radu | Doxologia.ro

Pocăința este o forță morală de primă valoare, sursă a oricărui progres spiritual al omului, care îl ajută pe acesta să se ridice la starea bărbatului desăvârșit, prin evitarea păcatului și prin înfăptuirea binelui. Dimensiunea specifică pocăinței, în duhul autentic ortodox, este aceea de stare permanentă a Bisericii, în integritatea ei și a fiecărui membru în parte. Pocăința nu se oprește niciodată. Pe întreg parcursul anului bisericesc, omul are posibilitatea, atât în cadrul cultului liturgic, cât și personal, să lucreze și să desăvârșească pocăința sa.

Triodul – perioadă specială de pocăință

Cu toate acestea, în cadrul timpului liturgic există o perioadă privilegiată, cu un puternic caracter penitențial, și aceasta este perioada Triodului, care începe cu **duminica Vameșului și a fariseului** și se termină în **sâmbăta din ajunul Învierii Domnului**. Ne punem întrebarea: dacă pocăința este o lucrare permanentă a omului, de ce ea capătă o altă valoare în această perioadă? Există două răspunsuri la această întrebare: pe de o parte, pocăința pe care o facem acum precede evenimentul Învierii lui Hristos și, implicit, al învierii noastre, iar pe de altă parte, pocăința pe care o săvârșim acum nu este una strict personală, căci întreaga Biserică este în stare de pocăință. Întreaga comunitate bisericească suspină și strigă: „**Miluieste-mă Dumnezeu, miluieste-mă!**”.

Această rugăciune scurtă de pocăință devine acum respirația Bisericii. Suspiniul meu este unit cu suspiniul fratelui meu, încât suspiniul lui devine suspiniul meu și durerea mea devine durerea lui. Pocăința, în această perioadă, are o mare putere căci, spune Mântuitorul, „unde sunt doi sau trei adunați în numele Meu, acolo sunt și Eu în mijlocul lor” (Matei 18, 20). Așadar, roadele pocăinței nu le culeg numai eu, personal, ci întreaga comunitate se împărtășește de roadele pocăinței, iar rodul cel mai mare este Învierea.

„**Ușile pocăinței**” se deschid din prima duminică a Triodului. Primul semn prevestitor al pregătirii pentru lupta duhovnicească ni-l dau cele trei stihiri care se

cântă după Evanghelia Utreniei: **Ușile pocăinței...**, **În cărările mântuirii...** și **La mulțimea faptelor mele celor rele...**, stihiri care ne umplu de umilință și ne răscolesc inimile. Aceste cântări sunt un răspuns neîntârziat al conștiinței credincioșilor „care-și vin în fire”, în urma pătrunzătoarelor cuvinte de chemare și de îndemn adresate de Domnul Hristos. În lumina lor ne vedem cu sufletul și cu trupul întinate de mulțimea faptelor celor rele pe care le-am făcut, cu viața de până acum irosită în lenevire, iar ziua Înfricoșatei Judecăți apropiindu-se.

Așadar, „**Ușile Pocăinței**” acum sunt ușile cerului deschise în inimi pentru toți. „De aceea, perioada Triodului, ca școală a eliberării de păcat și nevoită pentru mântuire, este un urcuș spre Sfintele Paști, o ridicare a sufletului din păcat, pentru a-L întâlni pe Hristos Cel înviat, căci învierea în Hristos este cu adevărat viața Împărăției lui Dumnezeu împărtășită oamenilor”.

Pe aceste uși ale pocăinței a intrat și vameșul din parabola primei Duminici a Triodului, descuindu-le cu cheia următoarelor cuvinte: **Dumnezeule, milostiv fii mie, păcătosul!** Cheia lui a fost pocăința puternică, unită cu smerenia. De fapt, aceasta este cea mai potrivită pregătire pentru slăvita Înviere, căci ceea ce facem noi în vremea postului este să ne curățăm de păcate, prin pocăință și smerenie. Smerenia este începutul înnoirii noastre, de aceea Triodul ne arată că vameșul, prin smerenie, a luat o mulțime de daruri: „**Fariseul de slavă deșartă fiind biruit, iar vameșul în pocăință plecându-se au venit la Tine Însuși, Stăpâne. Ci acela, lăudându-se, s-a lipsit de bunătăți, iar acesta negrând, s-a învrednicit darurilor**” (Stihiră din slujba

Vecerniei).

Așadar, încă din prima zi a perioadei Triodului este anunțată pocăința, pocăință în jurul căreia vor gravita toate slujbele oficiate în biserică, dar și toate ostenele particulare ale credincioșilor smeriți, evlavioși și plini de sfințenie.

În suspiniul Vameșului din templu din prima duminică a Triodului este anticipată rugăciunea stăruitoare, plină de credință și de nădejde a tâlharului răstignit de-a dreapta Mântuitorului, pătruns, în ultimele clipe ale vieții sale pământești, de pocăință profundă. Iar rugăciunea tâlharului este ecoul rugăciunii Vameșului din templu.

File de pateric

„La un frate care căzuse în păcat, s-a arătat satana și i-a zis: nu ești creștin? Iar fratele i-a răspuns: orice sunt, tot sunt mai bun decât tine. Iar satana iarăși a zis: îți spun ție, că te duci la chinuri. Și a zis fratele: nu ești tu judecătorul meu, nici Dumnezeu meu. Și nimic isprăvind satana, s-a dus, în timp ce fratele s-a pocăit înaintea lui Dumnezeu în chip curat și s-a făcut iscusit”.

Versetul de aur

„**Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, așa încât să vadă faptele voastre cele bune și să slăvească pe Tatăl vostru Cel din ceruri**”.

(Matei 5, 16)

Iconografia ușilor Sfântului Altar

Cristina Svet | Doxologia.ro

25 martie

Buna Vestire

al Dumnezeirii cu porfira trupului ei. Fecioara are capul înclinat, atitudine care sugerează primirea golirii de sine.

Sfântul Arhanghel Gavriil este reprezentat nu stând ferm pe pământ, ci abia atingându-l cu piciorul. Mâna lui este ridicată în semn de salut, cu degetele unite, în gestul binecuvântării. Salutul îngerului către Maria este tradus astfel: „Nu te teme, Marie, căci ai aflat har de la Dumnezeu” (Luca 1,30). În alte scene, arhanghelul este reprezentat ținând în mână un crin, ceea ce simbolizează curăția sufletească, nevinovăția – embleme ale Sfintei Fecioare Maria.

În continuare, sub această scenă, au fost adăugați cei patru Evangheliști. Aceștia se zugrăvesc în medalioane mai mici, ca unii care au așternut în scris vestea cea bună.

La fel s-a procedat și pentru pictarea veșmintelor, s-a aplicat primul strat de culoare, după care s-au pus luminile și apoi umbrele. Nu este o regulă strictă în ceea ce privește această ordine: la fel de bine se pot pune întâi umbrele și apoi luminile.

Bineînțeles, icoana nu poate cuprinde toți sfinții, însă aceștia sunt sugerați de prezența în cadrul iconografic, a sfinților din aceeași categorie. Astfel, icoana cuprinde în primul registru, în mijloc, pe Domnul nostru Iisus Hristos, înfățișat ca Împărat al slavei, în dreapta Lui aflându-se Maica Domnului, Arhanghelul Mihail, o parte dintre apostoli și prorocul Moise. De asemenea, în stânga Sa, se află Sfântul Ioan Botezătorul, Arhanghelul Gavriil, Sfinții Apostoli și Prorocul Isaia. În următorul registru se află Sfinții Cuvioși și Sfinte Mironosițe, în mijlocul cărora este simbolizată Biserica, cea prin care mântuirea este posibilă omenirii. În fața bisericii, sunt reprezentați Sfinții Împărați Constantin și Elena, ținând Crucea, de-a dreapta și de-a stânga lor aflându-se Sfinții doctori, mucenici, pustnici și iconografi. În următorul registru se află Sfinții Ierarhi, înfățișați ca slujitori ai altarului, în mijloc având Sfânta Masă. Reprezentanți pentru această categorie sunt Sfinții Ierarhi Ioan Gură de Aur și Vasile cel Mare, ale căror liturghii scrise, sunt slujite în Biserica Ortodoxă până astăzi. În ultimul registru, în stânga, sunt reprezentați Sfinții Martiri Brâncoveni, ca reprezentanți ai martiriului și totodată, ai neamului românesc. În dreapta ultimului registru sunt reprezentați Sfinții Ioachim și Ana, părinții Maicii Domnului, ca simbol al căsniciei plăcute lui Dumnezeu.

Nu sunt trecute numele sfinților, însă fiecare personaj este pictat respectând trăsăturile sfântului pe care îl reprezintă, atât ale portretului cât și ale veșmintelor. De exemplu, Sfinții Martiri Brâncoveni, poartă veșminte specifice Țării Românești, pe când Sfinții Ierarhi au o altă ordine și alcătuire a veșmintelor, specifică unor slujitori ai altarului. Icoana transmite o invitație privitorului, de a lua parte la întreaga scenă și sărbătoare, prin diferența de mărime a ultimilor sfinți din partea de jos. Aceștia sunt puțin mai înalți, deoarece sugerează apropierea de privitor.

Viata Bisericii

Icoana „Duminica Tuturor Sfinților”

Marta Munteanu

Icoana a fost realizată în anul 2021, pentru biserica cu hramul „Duminica Tuturor Sfinților” din satul Urșița, comuna Mireneasa, în tehnica acrilic pe lemn. S-a urmărit o cromatică caldă, aceasta fiind redată în mare parte și de fundalul care a fost poleit cu foiță de aur, după aplicarea bolosului (pământ de nuanță roșiatică, amestecat cu clei) și sclivisirea acestuia cu o piatră de agat.

Întregul proces de pictare al icoanei, a parcurs etapele specifice iconografiei bizantine, adică în primul rând realizarea unei schițe, a unui desen, gândit pentru a cuprinde toate categoriile de sfinți, după care aplicarea proplasmelor, a luminilor și a umbrelor. Intrând mai profund în detaliile tehnice, pentru pictarea fiecărui chip s-au respectat următoarele etape: proplasmă (prima culoare dată, acoperind suprafața), glicasm (al doilea strat de culoare, de nuanță gri-verzui), carnație (nuanța caldă ce redă tonul pielii). După aceste straturi de culoare suprapuse, a urmat aplicarea luminilor și a umbrelor, detalii precum conturul ochilor și a sprâncenelor.

Lumea Copiilor

Rugăciune către Maica Domnului

- Vasile Militaru

1. Prea Curată Maică, Pururea Fecioară,
Sufletul din mine nu-l lăsa să moară,
Ci revarsă, Sfântă, peste el, de sus,
Mila Ta cea mare, mila lui Iisus!...
2. Îngerii împrejur-mi fă să se adune,
Să-mi arate calea către cele bune,
Să-mi îndrepte pașii pe cărarea milei,
La-nceputul nopții, la-nceputul zile!...
3. Să gonească toate duhurile rele,
Ce pândesc în drumul viețuirii mele,
Bietului meu suflet să-i dea viață nouă,
Să răsfrângă cerul ca un bob de rouă!...